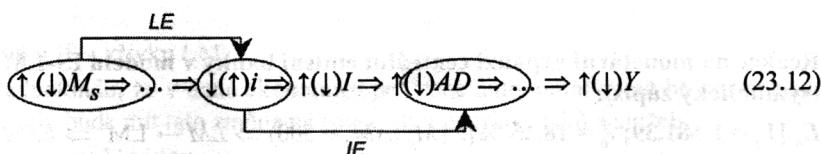


ženo rovnováhy, je nezbytně nutné, aby v dané ekonomice došlo k poklesu úrokové míry, která pak také ve skutečnosti klesne, a to z 18,25 na 4,81%, tj. o plných 13,44 procentních bodů (viz posun \textcircled{L} na obrázku č. 23-9). Na trhu peněz tak bude opět nastolena rovnováha, přičemž, podobně jako v předchozím případě, také nyní nenalezneme nový rovnovážný bod na původní, ale na nové křivce LM, již je křivka LM' (viz posun $\textcircled{1}$). Současně s poklesem úrokové míry poroste v dané ekonomice také efektivnost investic, na což budou firmy reagovat zvyšováním svých investičních výdajů, jež tak vzrostou z původních 316,25 jednotek na nových 517,89 j., v důsledku čehož dojde na trhu statků a služeb ke krátkodobé nerovnováze v podobě převisu agregátní poptávky nad agregátní nabídkou (viz bod EDG). Jak již víme z předchozího textu, vyšší agregátní poptávka se na straně firem projeví prostřednictvím negativních neplánovaných investic do zásob, což firmy stimuluje ke zvýšení objemu vyráběné produkce, která v našem případě vzroste o plných 1 008,06 j., tj. z 1 581,39 na 2 589,45 jednotek (viz posun \textcircled{II}). Vyšší objem produkce se v dané ekonomice následně promítne do růstu důchodu domácností, jež tak získají větší objem finančních prostředků, které mohou využít pro transakční účely. Transakční poptávka po penězích tak vzroste z 948,83 na 1 553,67 jednotek, což na trhu peněz vyvolá krátkodobou nerovnováhu v podobě převisu poptávky po reálných peněžních zůstatcích nad jejich nabídkou (viz bod EDM). Tentokrát se nerovnováha na trhu peněz neprojeví v tlaku na pokles, ale na růst úrokové míry, která pak také ve skutečnosti vzroste, a to o plných 7,36 procentních bodů, tj. z 4,81 na 12,17 % (viz posun \textcircled{III}), čímž v dané ekonomice dojde k poklesu efektivnosti zamýšlených investic. Firmy tak budou nuceny snížit svou poptávku po investičních statcích, a to z 517,89 na 407,45 jednotek, což na trhu statků a služeb následně vyvolá převis agregátní nabídky nad agregátní poptávkou. Nižší agregátní poptávka se na straně firem projeví prostřednictvím pozitivních neplánovaných investic do zásob, v důsledku čehož budou tyto nuceny omezit svou výrobu, přičemž objem vyráběné produkce poklesne z 2 589,45 na konečných 2 037,59 jednotek (viz posun \textcircled{IV}). Námi analyzovaná ekonomika tak, podobně jako v předchozím případě, dospěje nakonec pouze do bodu vnitřní rovnováhy, jenž je v tomto okamžiku reprezentován průnikem křivek IS a LM' , tj. bodem E_1 , přičemž nová rovnovážná úroková míra dosahuje výše 12,17 % (viz posun \textcircled{V}) a nový rovnovážný důchod nabývá hodnoty 2 037,59 jednotek (viz posun \textcircled{VI}), což je tedy údaj, jehož hodnota je o 793,80 j. nižší než je hodnota potenciálního produktu v dané ekonomice.

Vydeme-li z níže uvedeného symbolického zápisu, pak dospějeme k závěru, že účinnost monetární politiky je dosti výrazně závislá na fungování určitého „převodového“ mechanismu, jehož prostřednictvím je pak centrální emisní banka schopna v dané ekonomice nepřímo ovlivnit objem vyráběné produkce. Tento mechanismus je v ekonomické teorii znám pod pojmem *keynesiánský transmisní mechanismus monetární politiky* a jeho symbolický zápis má následující podobu:



Jak je z rovnice [23.12] zřejmé, výše uvedený transmisní mechanismus je představován dvěma základními efekty, jimiž jsou:

- ✓ *efekt likvidity monetární politiky* (dále také *LE*), který nastává v okamžiku, kdy změna nabídky reálných peněžních zůstatků vyvolá na trhu peněz nerovnováhu, při níž ekono-